

CERKVENI GLASNIK ZA TRŽIŠKO ŽUPNIJO

Izhaja zadnjo soboto v mesecu za naslednji mesec. — Posamezna številka 1.— Din

LETO 1937

MAJ

STEV. 5

Baragovo semenišče

Lepe spomine imam na svoje prvo kaplansko mesto v Metliki. V najbolj ljubo in kar ponosno razpoloženje me pa spravijo ti spomini, če se spomnim na sončno sobico svojega metliškega stanovanja, v kateri je stanoval od leta 1828 do leta 1850 tudi eden največjih sinov našega naroda, svetniški škof Friderik Baraga. Še večja je bila v Baragovi dobi metliška župnija kot pa je sedaj. Saj sta iz njenega okoliša nastali leta 1856 in 1858 kar dve novi župniji, Radovica in Suhor. V Baragovi dobi je štela župnija kar 16 podružnic.

Pota k sedanjim metliškim podružnicam sem smatral kar za posvečena. Daljava, vročina in blato, vse to me je često spominjalo na slavnega prednika v kaplanski službi. Še bolj seveda župnijska cerkev. Tam za velikim oltarjem sem večkrat ogledoval nerodno spovednico, v kateri je presedel ure in ure Baraga; lep križev pot je pričal o njegovi gorečnosti in ljubezni do trpečega Gospoda — še sedanji metliški rod se spominja živo pripovedovanja dedov, ki so označevali lepo slovesnost, ki jo je oskrbel Baraga ob postavitvi novega križevega pota; prižnica se je kljub preprostosti zdela vsakemu kar nekaj posebnega, saj je na njej stal z vso gorečnostjo še veliki Baraga.

Če se v zadnji dobi oživlja v vseh Slovencih spoštovanje do Barage in lepa želja, da postane naš slovenski svetnik, je to samo posledica resničnega spoštovanja do velikega moža. Mohorjeva družba je izdala leta 1931 lepo knjigo, ki nam slika Baragovo življenje in delo. Kdor je to knjigo bral, jo vzame z veseljem še in še v roke in odlaga jo z vedno večjo željo, da bi bil ta čudoviti slovenski apostol povzdignjen do časti oltarja.

Tudi naša župnija Barago spoštuje.

S kakšnim veseljem so letos ob novem letu prihajali poglavarji družin v župnijski urad, kjer so se priglaševali za devetdnevnic za proglasitev blaženim Barage. Oglasilo se je v najkrajšem času toliko njegovih častilcev, da je leto 1937 razdeljeno med družine in nekatere posameznike tako, da se v župniji opravljata skozi celo leto kar po dve devetdnevnic. Poleg tega je bilo oddanih premnogo devetdnevnic posameznikom za dneve, ki jih izberejo kar sami. Ista molitev se dviga k Bogu tudi vsako nedeljo v cerkvi po pridigah in vsakih litanijah. Molitev naša in vseh naših rojakov naj izprosi pri Bogu milost, da dobimo Slovenci iz svoje vrste blaženega in svetnika!

Prvo, kar naj bo s temi vrstami priporočeno, bodi to, da molimo k Bogu v ta namen, da bi apostolsko goreči škof in naš rojak kmalu dosegel svetniško čast pred vesoljno cerkvijo.

Vsem slavnim možem pa postavljajo rojaki radi tudi spomenike. Ima sicer Baraga v cerkvi svojega krsta, v Dobrniču, skromen kip, a velik sin našega naroda zasluži vse kaj drugega. Imamo že predlog, ki je obenem tudi potreba! Naša škofija in s tem naš narod potrebuje novega bogoslovnega semenišča. In po obisku krajev, kjer je Baraga v Ameriki deloval, je naš prevzvišeni gospod škof dr. Gregorij Rožman sklenil, da bo najlepši spomenik velikemu škofu novo duhovsko semenišče. V slavo božjo in v zveličanje duš naše škofije naj bo to semenišče postavljeno, zraven naj bo pa vreden spomenik služabnika božjega Friderika Baraga.

Zakaj je novo semenišče potrebno?

Odgovor je kratek: Zato, ker je staro premajhno. Četudi bi gg. bogoslovci potrpeali s tem, da bi bili prenatrpani v

majhnih sobah in če bi tudi po starem zgledu skušali iskati za del bogoslovcev stanovanja v kakšnem samostanu, je vse to postalo naenkrat nemogoče. Možno je bilo misliti na kaj takega še v letih, ko je bil le tu in tam dotok bogoslovcev večji in ko je bogoslovni študij trajal štiri leta. Mladi gospodje so še nekam vzdržali brez zdravstvene škode v takih razmerah štiri leta, dasi jim je obilni študij in poslopje s skupim soncem kar pritiskalo pečat suhih bogoslovcev. Vzdržati je bilo mogoče štiri leta, a sedaj je študij raztegnjen na šest let. Potrebno je to in določeno je to zaradi tega, da bodo duhovniki vsestransko izobraženi za današnjo težko dobo. A vsak lahko pri tem ve, da je sedanje semenišče v ta namen vsaj za polovico premajhno. Razni novi načrti o zidanju ljubljanskega magistrata tudi sedanje semenišče kar podirajo ali bi ga pa postavili v še večjo senco.

Vsi stanovi so danes prenapolnjeni, za vse službe se svet naravnost puli. Le v duhovskem stanu je pomanjkanje moči, ki bi prijele za reševanje neumrjočih duš. Žrtve tega poklica odbijajo marsikoga, da poišče raje kaj bolj lagodnega in donosnega. A vedimo: Največja nesreča za vsak narod je, če ne dobiva izmed svojih sinov dosti duhovnikov! — Ali ne bomo pri tem stanju med nami posvetili svoje ljubezni in skrbi tistim, ki hočejo delati med nami za Kristusa in duše? Omogočimo jim stanovanje v novem, zdravem poslopju.

Saj je staro semenišče še mogočno in lepo!

Res, zlasti po vходу je eno najznamenitejših poslopij v Ljubljani. Vodstvo tudi vzorno skrbi, da vlada v hiši red in snaga. Toda poslopje je premajhno. Saj je tudi tržiška podružnica sv. Andreja prijazna in lepa, a za župnijsko cerkev bi ne mogla biti! Prvotno so res mislili, da bodo kar sedanje semenišče povišali ali celo zvezali s stolnim župniščem, pa gradbena oblast je izrekla svoje. Če novo semenišče ne bo kmalu sezidano, bodo najbrž morali napraviti vsaj zasilne sobe, ki bodo podstrešne; a če trpi zdravje bogoslovcev v normalnih sobah, kaj bo šele v podstrešju, kjer vlada v poletju neznosna vročina, v zimi pa mraz. Zidano je bilo sedanje semenišče v letih 1708 do 1717. Vsak lahko

ve, da tako stare hiše malo ustrezajo tudi preprostemu načinu zdravega življenja v današnjih dneh!

Težki časi so danes za ogromne stroške!

To mora vsak potrditi. Bo potrebna tudi ogromna vsota. A vendar ne bo pretežko, če bo zidanje semenišča zadeva cele škofije. Vsi moramo pomagati, saj duhovnike tudi potrebujemo vsi! Vsak duhovnik in vsak neduhovnik mora imeti za največjo dobroto ob zadnji uri to, da Kristusov namestnik pride k njemu s tolažili svete vere. Tudi sedanje semenišče je bilo zgrajeno z veliko požrtvovalnostjo v trdih časih, ko verniki niso imeli mnogo denarja. Veliko let so se vršila razna posvetovanja, kakò bi mogla priti naša škofija do dostojne škofijske stolne cerkve in do semenišča. Stolni dekan Dolničar je pa s pomočjo cele škofije dal zgraditi v petih letih prekrasno stolnico in takoj nato še semenišče. Razumeli so vsi škofljani svojo dolžnost in tudi danes se moramo tega zavedati. Prav težki časi in pritr-gani dinarji bodo prinesli Baragovemu semenišču največ blagoslova in nam vsem največ plačila in zasluženja!

Kako bomo zbirali za Baragovo semenišče?

Če bi ga zidali v Ameriki, bi šlo jako enostavno. Tam imajo vpeljan tako imenovani cerkveni davek. Vse cerkve, škofijska in župnijska poslopja morajo vzdrževati verniki in poleg tega še duhovnike. Pa to radi verniki storijo. Cerkevno pravo dovoljuje tudi vsakemu škofu, da naloži posebne določene dajatve vsaki župniji za zidavo in vzdrževanje semenišča. Toda določene in prisiljene stvari niso nikdar hvaležne. Če pomislimo na globoko umevanje in občudovanja vredno požrtvovalnost vsega našega naroda v letih, ko je naš veliki škof dr. A. B. Jeglič zidal zavod sv. Stanislava v Št. Vidu in z njim prvo slovensko gimnazijo, tedaj moramo odobravati mnenje našega nadpastirja, da bo ves naš narod prostovoljno priskočil na pomoč, da bo sezidano tudi primerno Baragovo semenišče, iz katerega bodo prihajali stoletja apostoli Baragovega duha med naše ljudstvo. Premišljen načrt, ki naj rodi takojšen in prostovoljen odmev, je označen na strani 7!

29. III. 1937

Preteklo zimo je bilo jako malo snega. Vozniki v naših gozdovih niso imeli ugodnih voženj in smučarji so bili kar brez svojega zimskega gibanja. Podružnica Slov. planinskega društva v Trzinu je pa že v začetku zime sklenila, da priredi tekme pod Storžičem, da širši javnosti odpre krasoto tega gorskega kotička, ki ga zlasti Trzinčani vedno radi obiskujejo. Šele na velikonočni ponedeljek, 29. marca, naj bi se tekme izoršile. Na stari sneg je v soboto in nedeljo padlo še veliko novega snega. Snežena velikonočna nedelja je tekmovalce že žalostila in prireditelji tekme so svarili pred neugodnostjo, ki jo je prinesel sveži sneg. Mladi smučarji so bili pa preveč nabdušeni in nobeno svarilo niso bili pripravljeni upoštevati. Saj na severni strani Storžiča nihče doslej ni pomnil nevarnih plazov! Vodstvo tekme je razglasilo lastno odgovornost vsakemu tekmovalcu in spremenilo je težjo tekmovalno črto v lažjo. Toda, ko so komaj na začetek tekmovanja prihajali, se je ob pol ene popoldne utrgal najprvo manjši plaz in potem je še drugi plaz prihrumel, ki je objel devet naših faranov v svoj smrtni objem. Naenkrat so bili odtrgani deveteri celotni iz naše farne skupnosti. Po težkem izkopavanju vojakov in domačinov pa niso bila vsa mrtva trupla naenkrat najdena in je bil skupni grob v Trzinu, po petih pogrebih, zaprt šele 16. aprila.

Zabolelo nas je kot še nikdar. Ko bi močne, žive vere ne imeli, bi zakričali: oči bi si izjokali; nad Pravico in Ljubeznijo bi obupali... Kristus, če si se pri Lazarjevem grobu zjokal in si mrtvega obudil sestram v oporo, če si Jajrovo hčerko in mladeniča iz Najma obudil staršem v veselje in pomoč, kako da se Ti ni zasmilil Trzin in svojci pokojnih? Zakaj nisi naklonil, da bi iz snežne odeje vendar prišli še živi med nas? In zakaj je navadno tako, da kličeš najboljše in še tako mlade?!

Kljub človeškemu modrovanju je le v Tebi, Gospod, tolažba, smisel življenja in smrti! Zahvalimo Te, da si dal otrokom svojim vero v posmrtnost, v vstajenje mrtvih. Vero v Tebe, ki si Vstajenje in Življenje! Kdor namreč v Te veruje, bo živel, četudi umrje.

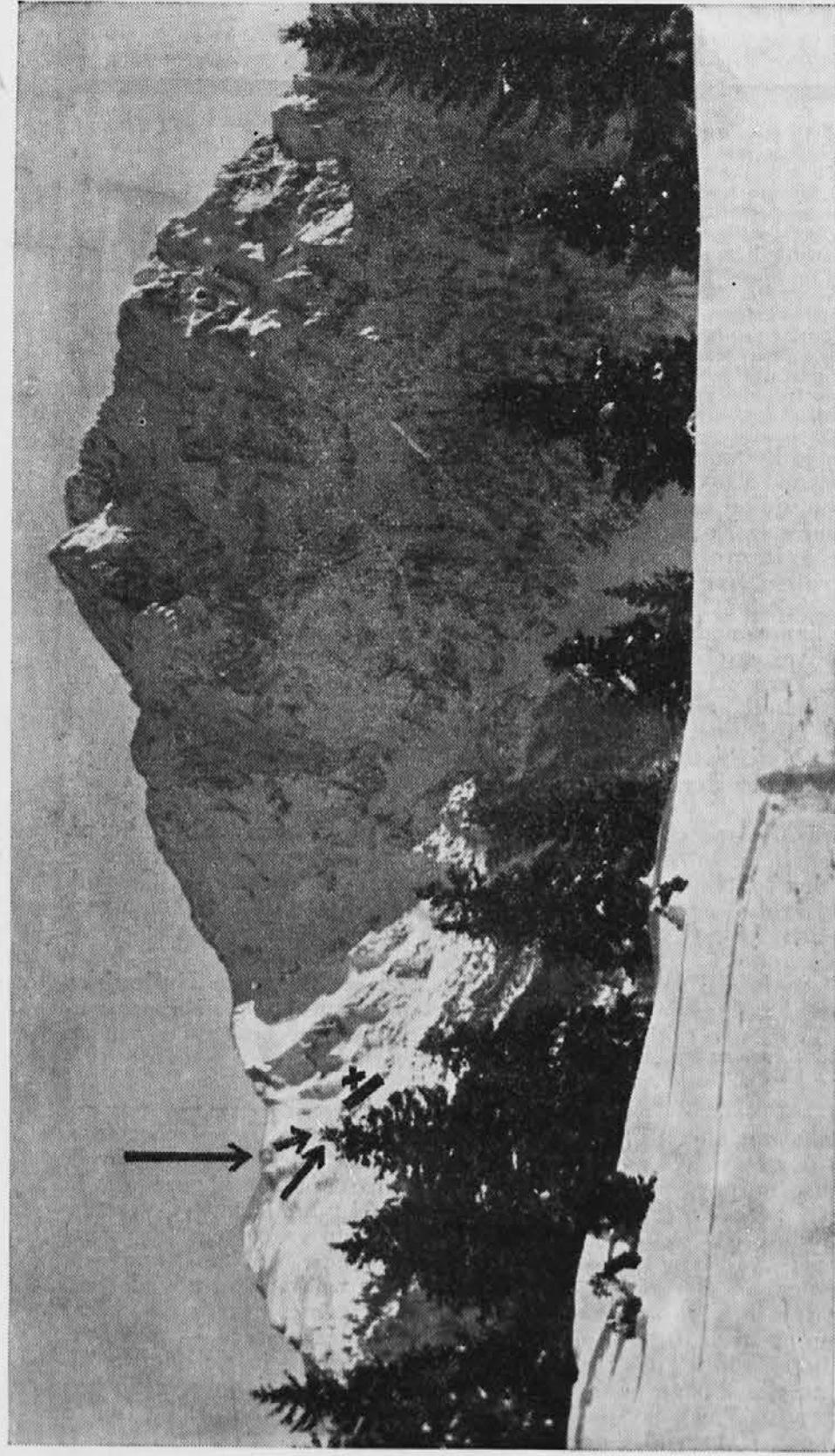
Gospod, tudi Ti si umrl in še hujše smrti kot naši deveteri! Tudi ob Tvoji smrti je zajokala Mati, Tvoji učenci in prijatelji. Toda premagal si smrt, prinesel si Materi in prijateljem veselje in vsem — tudi našim deveterim — si nebesa odprl.

Vstajenja praznik smo obhajali in takoj drugi dan, ko smo Te v duhu na poti v Emavs gledali, se je smelo devet čistih duš Tebi v večnem miru pridružiti. V Tvojem miru so. Nihče jim tega miru ne bo vzel. Ljubil si jih, Gospod, zato si jih k Sebi vzel. Gospod, daj, da to razumemo! Kajti, čim bolj bomo razumeli, tem lažje nam bo. Saj veš, ljudje smo, srce imamo, boli nas in še v tolažbi nam je rado hudo...

Pokojni naši prijatelji so pri Tebi, Gospod. Naj se tudi naša življenjska pot pri Tebi konča! Če nas je sedaj grozna smrt ločila, naj nas nebesa združijo. Po dobroti Tvoji smo tudi še sedaj zvezani: mi se jim bližamo z mašno sveto daritvijo in molitvijo, zveličani nam pa ljubezen vračajo s svojo priprošnjo.

Deveteri! Smučarji ste bili. Sportniki, ne iz zabave same. Iz potrebe. Zato, da bi bili močni in zdravi. Ko ste tovarniški prah otresli in ste v Gospodovih dneh za svojo dušo najprvo poskrbeli, potem ste šele odhajali v gore, da bi bila zdrava duša v zdravem telesu. Bili ste božji otroci v božji naravi, veseli v poštenu zabavi, vedno le v poštenu družbi in besedi. Niste vsega tega iskali pri pijači, še manj pri kvanti in kletvini, ampak v prelepem božjem stvarstvu. Pogumni, neustrašeni in samozavestni ste bili zlasti na velikonočni ponedeljek. Lastne matere zatrjujejo, da ste vriskaje odhajali. Mladost je vedno — taka! Zato Vas ne bomo obsojali. In če Vas kdo obsoja, ta Vam nesrečo — privošči!

S skrbjo in tugo so bila Vaša trupla iskana. Z vso častjo in neizmerno žalostjo v zemljo našega lepega pokopališča položena. Skupni, izredni grob naj nam govori o kreposti Vaših življenjskih dni, o Vaši veri, ljubezni! Pa tudi o dolgotrajni zemeljski življenja! Počivajte v miru!



STORŽIŠKE ŽRTVE

29. MARCA 1937



Mladič Jožef



Plajbes Rudolf



Stegnar Kristijan

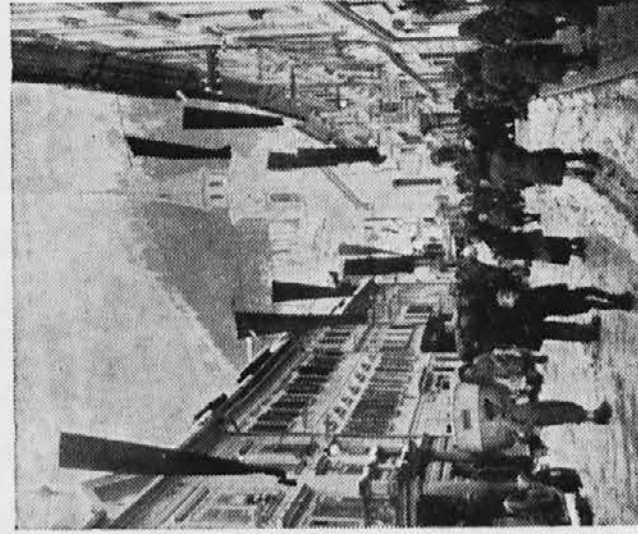
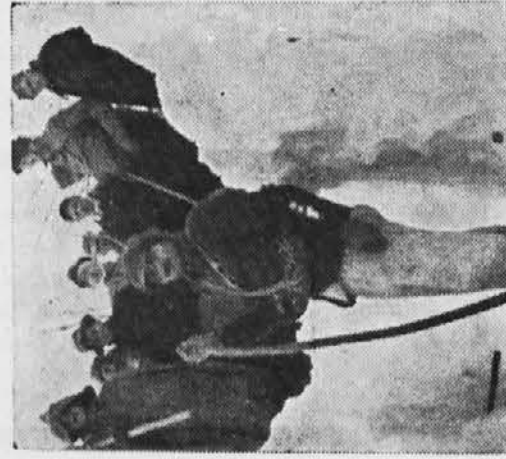


Lombar Vinko



Kostanjevec Zdravko

V miru Kristusovem!



V skupni grob na tržiškem pokopališču

smo jih s tugo in solzo, z godbeno in pevsko žalostinko, s cvetjem in zelenjem, z obilno udeležbo sofaranov in še tujih udeležencev, s številnimi govori sočutja in prijateljstva, z naklonjeno pozornostjo cerkvene in svetne oblasti, pa z vero v večno življenje, položili v sledečem redu:

1. **Ovsenek Miro**, samski delavec pri »Peko«, rojen v Tržiču 12. 7. 1920, pokopan 31. 3. 1937. Plemenita duša! Ko mu je pred pol leta umrl oče, je bil s svojim začetnim zaslužkom edina opora številne delavske družine. Jasne vedrosti in moči je iskal v lepem verskem življenju in je bil kar vsak dan gost obhajilne mize.

2. **Plajbes Rudolf**, samski predilniški delavec, rojen v Tržiču 27. 3. 1914, pokopan 31. 3. 1937. Fant, poln klenih načrtov! Očeta je izgubil v nežni mladosti in najstarejši med brati in sestrami začutil kmalu, kaj trpi dobra mati-vdova. Vračati je želel, pa še na značaj prijateljev je želel vplivati za vse dobro.

3. **Stegnar Kristijan**, samski kovaški pomočnik v Globočnikovi fužini, rojen v Tržiču 19. 12. 1914, pokopan 2. 4. 1937. — Mirna, nevsiljiva duša! Dobra domača vzgoja in značajna vedrost ga je vodila le v dobre družbe. Šele pred mesecem umrla sestra Valentina ga je pač v nebeški sreči sprejela. Kdo bi mislil, da tako zgodaj!

4. **Mladič Jože**, samski predilniški delavec, rojen v Tržiču 3. 8. 1913, pokopan 2. 4. 1937. Vedno vesel fant, poln prave ljubezni do postarne matere. Smučanje in cerkvena godba na pihala, to dvojce mu je izbiralo prijatelje iz pravih vrst. V krepki naravi je hranil lepo dušo, dovzetno za vse dobro, in iz te svoje duše je napajal tudi druge.

5. **Šarabon Vinko**, oženjen predilniški delavec, rojen v Tržiču 2. 3. 1903, pokopan

2. 4. 1937. Mož vzorni! Ženi svoji in trem nebogljenim otročičem in vsakemu, ki ga je poznal. Na prvo nedeljo in še kdaj gotovo pri sv. obhajilu; povsod na mestu. Občinski odbornik, mladim fantom kažipot, zato so se ga oklepali in pomembno počiva v sredi groba.

6. **Ahačič Adalbert**, samski sin predilniške delavke, rojen v Tržiču 22. 4. 1922, pokopan 2. 4. 1937. Željno je čakal zaposlitve, da vrača materi ljubezen in skrb z zaslužkom. Ni še stopil na samostojno življenjsko pot, a družčine si je znal že poiskati med pravimi in dobrimi prijatelji. Vesela je bila lahko tega mati in to ji bodi tudi v tolažbo.

7. **Kostanjevec Zdravko**, samski delavec pri »Peko«, rojen v Ljubljani 5. 1. 1905, pokopan 11. 4. 1937. Prikupljiv in postrežljiv fant! Ljubezni svoje matere že ni užival, pa se je zato še bolj navezal na svojece in objema lepega božjega stvarstva je bil vedno žejen. Obiskoval je planine z vedrim veseljem in s svojim ljubim fotografskim aparatom opasan je našel tam smrt.

8. **Lombar Vinko**, samski delavec v Globočnikovi fužini, rojen v Lešah 10. januarja 1921, pokopan 12. 4. 1937. Fant dobrega srca! Odklonil je uk v obrti, da je mogel biti preje opora dobrim staršem in sestram. Z začetno svojo plačo je bil hranitelj cele družine. Živ zgled z življenjem in dejanjem, kakšne lepe sadove rodi krščanska vzgoja.

9. **Plajbes Viljem**, samski delavec v »Runo«, rojen v Tržiču 17. 2. 1917, pokopan 16. 4. 1937. Tih in miren značaj! Navezan na svoje domače, je z bratom Rudolfom in s pridnim mladostnim delom vračal ljubezen materi in iskal razvedrila zlasti pri smučanju in v družbi najboljših. Z bratom se je v isti uri in na enak način poslovil od sveta.

Samo dobrotni Bog je mogel videti vso molitev, naklonjenost, sočutje in dejansko ljubezen, ki je bila izkazana našim dragim pokojnim in tudi nam v dneh naše neizmerne bolesti. Vse to nam je bilo in nam je še v veliko tolažbo in oporo. Nemogoče nam je posameznim izrekati zahvalo, zato kličemo s tem: Vsevedni in dobri Bog plačuj!

Žalujoci svojci storžiških žrtev.

Zbirali bomo za Baragovo semenišče

1. Duhovniki moramo biti hvaležni za svoj poklic Bogu in tudi svojemu škofu, ki je sam ali po prednikih poskrbel za našo izobrazbo in življenje v semenišču. Zato smo se duhovniki obvezali, da dajemo že nekaj mesecev od vseh svojih mesečnih dohodkov gotov odstotek za novo semenišče. Pri mnogih je seveda ta odstotek majhen, a z dobro voljo dan je veliko vreden.

2. Vsaka župnija in vsak župljan sleherne župnije mora biti hvaležen, da je v njihovi sredi duhovnik, ki vodi duše k zveličanju. Da bodo pa mogle biti naše župnije zasedene po duhovnikih, je potreben naraščaj. Prav zato je dolžnost župnij in vsakega farana, da pomaga škofu zidati semenišče. Določeno je zato, naj bi se vse naše župnije odzvale resnični potrebi po novem semenišču s tem, da bi vse cerkve prispevale od tekočih dohodkov in farani naj bi še posebej v ta namen prispevali. Vsakdo pa ve, da naše cerkve niso bogate in porabijo vse dohodke zase in sproti. Zato je sedaj lepa dolžnost faranov, da priskočijo semenišču na pomoč in s tem izpolnijo tudi dolžnost vsake cerkve.

3. Posamezni darovalci, ki jim je Bog naklonil večje premoženje, naj se tudi spomnijo semenišča. Nekateri so bili iz naše župnije že posebej iz Ljubljane pozvani, nekateri bodo še. Prav gotovo bo vsak naložil svoj dar na dobre obresti, saj se bo iz novega semenišča dan za dnevom dvigala molitev k Bogu za dobrotnike. V ta namen je tudi že sedaj mnogo molitve storjene.

Baragova nedelja bo v naši župniji in dekaniji prva nedelja v maju. Tedaj bodo v vseh cerkvah naše dekanije cerkvene zbirke za župnijski prispevek k semenišču. Lepo prosim, upoštevajte to zbirko. Bo to nedeljo pri vseh treh sv. mašah darovanje okoli oltarja in zvečer lahko dajo pri šmarnicah svoj dar v pušco tisti, ki morda k darovanju neradi gredo. Naj bi to darovanje prineslo toliko, da ne bo treba zbirati še po hišah in da cerkev ne bo morala preveč dajati od svojih navadnih zbirk. Tudi vse nedelje in

praznike majnika bo cerkvenik pobiral pri šmarnični pobožnosti za Baragovo semenišče. Z darovanjem in izredno zbirko pri nedeljskih šmarnicah naj pokaže naša župnija, da spada med odlične častilce velikega Baraga in da hoče pomagati svojemu škofu izvršiti veliko nalogo!

To in ono

Marijanska pobožnost za dekleta iz Tržiča in okoliških župnij se vrši pri nas v nedeljo 25. aprila popoldne. Ob pol treh bo sprevod deklet iz župnijskega dvorišča v cerkev, kjer bo imel govor g. dekan Matija Škerbec iz Kranja. Po govoru bodo slovesne pete litanijske Matere božje in pri vsej pobožnosti bo ljudsko petje. Takoj nato bo versko zborovanje na župnijskem dvorišču, kjer govori gđc. dr. Capuder Donata iz Ljubljane in zastopnice deklet iz posameznih župnij. Tudi pri zborovanju ne sme manjkati petja. Vse se vrši ob vsakem vremenu, le v slučaju slabega vremena bo zborovanje v dvorani. Vsa dekleta vljudno vabljen!

Prvo sv. obhajilo bomo imeli letos v nedeljo 23. maja, ko je tudi praznik sv. Trojice.

Svojo prvo pot na Storžič je lepo opisal lomski rojak, g. župnik Kocjančič in bo ta spis priobčen v prihodnji številki. Na tej poti bi se bil g. župnik kmalu v poletju smrtno ponesrečil.

Bolj obsežna je ta številka, da je bil v njej postavljen primeren spomenik našim storžičkim žrtvam. Slike pokojnih je mogoče dobiti tudi še na boljšem papirju. Svojci in prijatelji pokojnih bodo gotovo radi segali po njih, da si ta ali oni ohrani žalostni spomin v okviru. Na razpolago so v župnijskem uradu in z njimi bodo radi postregli tudi raznašalci cerkvenega lista.

Prav je, da tržiški župljani radi obiskujejo grobove dragih pokojnih. Ni pa prav, če te obiske izvršuje kdo v času, ko je v cerkvi služba božja. To bo na en ali drug način moral pač tudi letos povedati tržiški župnik marsikomu, ki bo usmeril svoj korak na pokopališče med šmarnično pobožnostjo.

Namesto venca na krsto Vinku Šarabonu sta darovala Vincencijevi kon-

ferenci brat Anton in stric Vinko po Din 100.— Bog povrni!

Iz rimskokatoliške vere je izstopila Ana Lahenberger, rojena Ferlan v Tržiču 24. 7. 1911, poročena 28. 11. 1931. Svoj izstop je javila srezu v Kranju 15. 2. 1937.

Oznanila za maj

1. Prvi majnik in god sv. Filipa in Jakoba, ap. Ob šestih je v župnijski cerkvi orglana farna sv. maša. Ob devetih je v cerkvi sv. Jožefa maša s pridigo po namenu krščanskega delavstva. Zvečer ob trideset na osem je slovesen pričetek šmarnične pobožnosti.

2. V. nedelja po Veliki noči, Baragova nedelja za našo župnijo in dekanijo, obenem prva nedelja v mesecu. Pri šesti sv. maši je skupno sv. obhajilo za moše in fante. Pri vseh treh sv. mašah je darovanje za Baragovo semenišče, ki bodi toplo priporočeno; v isti namen se pobira zvečer pri šmarnicah v pušco.

3. Najdenje sv. Križa. Ob šestih je orglana farna sv. maša.

3., 4., 5. Prošnje procesije. V ponedeljek gre procesija ob pol sedmih v cerkev sv. Jožefa, kjer je sv. maša s pridigo in nato vrnitev v župnijsko cerkev po krajši poti. Torkovo procesijo k sv. Ani nadomesti letos procesija svetega Florijana. V sredo gre procesija ob pol sedmih k sv. Juriju nad Bistrico, kjer je sveta maša s pridigo.

4. Sv. Florijan, zaobljubljen praznik za vso našo župnijo. Ob šestih je sv. maša pred Najsvetejšim. Ob osmih je sv. maša pri oltarju sv. Florijana za požarne brambce. Ob devetih se prične pomikati ob vsakem vremenu procesija po običajni poti in v običajnem redu. Takoj po procesiji je slovesna peta sv. maša z leviti. V smislu obljube je v tednu okoli sv. Florijana, letos od 1. do 7. maja, zjutraj ob šestih sv. maša pred Najsvetejšim.

6. Vnebohod Gospodov, zapovedan praznik. Ob šestih in desetih je sv. maša pred Najsvetejšim in z dvema blagoslovoma. Ob desetih je peta sv. maša po namenu Dolincev. Pred deseto sv. mašo se vršita običajni procesiji iz Doline in od Sv. Ane.

7. Prvi petek v mesecu in pričetek devetdnevne časti sv. Duhu. Predpisano molitev na čast sv. Duhu bomo opravili zvečer pri šmarničnih litanijah. Pobožnost prvega petka se vrši kot navadno, za molitev sv. ure na predvečer pa bomo raztegnili šmarnično pobožnost.

9. Nedelja v osmini Vnebohoda. Službe božje v navadnem redu.

15. Binkoštna vigilijska. Strogi post. Po šesti sv. maši je slovesen blagoslov krstne vode in nato peta sv. maša.

16. Binkošti. Ob šestih in desetih je sveta maša pred Najsvetejšim in z dvema blagoslovoma. Ob desetih je sv. maša peta z leviti. Pred deseto sv. mašo je slovesno klicanje sv. Duha.

17. Binkoštni ponedeljek, nezapovedan praznik. Sv. maše so v župnijski cerkvi kot ob nedeljah. Takoj po šesti sv. maši gre iz župnijske cerkve ob vsakem vremenu procesija k Sv. Ani pod Ljubeljem, kjer bo sv. maša s pridigo.

18. Binkoštni torek. Ob šestih je orglana farna sv. maša.

19., 21., 22. Kvaterni dnevi z običajnimi zahtevami glede posta.

23. Prva nedelja po Binkošti, kvaterna nedelja in praznik sv. Trojice. Zjutraj je sv. maša pred Najsvetejšim, ob osmih je slovesnost prvega sv. obhajila, zvečer po šmarnični pobožnosti je običajno darovanje za mrtvaško opravilo naslednjega dne.

24. Slovesno mrtvaško opravilo za pokojne farane, zlasti za dobrotnike cerkve. Ob pol šestih so velike bilje z zvonjenjem, ob šestih slovesna črna peta sv. maša z leviti in nato obhod po pokopališču z libero pred pokopališko kapelico.

27. Sv. Rešnje Telo, zapovedan praznik. Ob šestih je sv. maša pred Najsvetejšim. Druga sv. maša je ob osmih. Ob devetih je slovesna peta sv. maša z leviti in med to sv. mašo je običajno darovanje fantov in deklet. Takoj po sv. maši se vrši običajna procesija s sv. Rešnjim Telesom po običajni poti in v običajnem redu.

Vso osmino praznika sv. Rešnjega Telesa se vrši zjutraj ob šestih sv. maša pred Najsvetejšim.

30. Nedelja v osmini praznika sv. Rešnjega Telesa. Službe božje so v navadnem redu.

Šmarnična pobožnost se vrši ves majnik vsak dan ob trideset na osem zvečer. Ob nedeljah in praznikih bodo pete litanije, pri katerih naj mogočno poje vsa cerkev.

Mesečne shode cerkvenih organizacij na domačijo v majniku šmarnice.

Šolska sv. spoved bo za nekatere šole ta mesec že obvezna in bo njen razpored označen v cerkvi in razglašen po šolah.

Župnijska kronika za marec

Marca v naši župniji rojeni: 4.

Marca v naši župniji poročeni: Nihče!

Marca v naši župniji pokopani:

- 1. Majeršič Jožefa,** učenka osnovne šole, rojena v Tržiču 12. 3. 1928, umrla v Tržiču, Ljubeljska cesta 56, dne 19. marca.
- 2. Polaj Jožefa,** samska zasebnica, rojena v Tržiču 23. 4. 1868, umrla v Tržiču, Fužinska ulica 2, dne 21. marca.
- 3. Ovsenek Vladimir,** samski delavec v »Peko«, rojen v Tržiču 12. 7. 1920, stannujoč v Tržiču, Kovaška ulica 1, umrl v sneženem plazu pod Storžičem 29. marca, pokopan v Tržiču 31. marca.
- 4. Plajbes Rudolf,** samski predilniški delavec, rojen v Tržiču 27. 3. 1914, stanujoč v Tržiču, Pot na pilarno 10, umrl v sneženem plazu pod Storžičem 29. marca, pokopan v Tržiču 31. marca.

Marčna poročila od drugod: Jih ni bilo!